

Egtved
Varmeværk
amba

1959 - 2009

Forord

Egtved Varmeværk 50 år

Fjernvarmeforsyningen er efterhånden den mest almindelige opvarmningsform i større og mindre bysamfund.

Siden de 17 husejere ved den stiftende generalforsamling den 6. april 1959 stemte for stiftelse af et varmeværk i Egtved by, har varmeværket gennem de mange år været et velfungerende værk. De første 25 år var det hovedsageligt den demokratiske generalforsamling og bestyrelse, som traf de nødvendige beslutninger for varmeværkets drift.

De sidste 25 år har skiftende regeringer givet bestyrelsen mange nye udfordringer grundet en betydelig større styring via nye love og regler indenfor energi- og miljøområdet.

Her ved Egtved varmeværks 50 års jubilæum har bestyrelsen de bedste visioner om at finde løsninger for de kommende årtiers forsyningsopgaver i Egtved by.

Vi håber samtidigt, at dette jubilæumsskrift udarbejdet af Lars Peter Lund må være med til at give et indblik i de vilkår, som skiftende bestyrelser i de 50 år har arbejdet under, samt giver et indblik i de forhold, som har været med til at præge udviklingen.

Bestyrelsen

50 år - med fjernvarme der luner.

Fra ide til handling

Gennem mange år havde man nede i bunden af Søndergade i Egtved et gammelt Elværk, der producerede jævnstrøm til byen og omegnen, og et par iderige håndværkere havde længe tænkt på, om overskudsvarmen i kølevandet fra el generatorerne kunne udnyttes. I første omgang blev elværksbestyrerens hus således opvarmet, men derfra opstod så tanken hurtigt om et egentligt varmegærk. Sådanne var der blevet etableret flere af, også i byer af Egtveds størrelse, bl.a. i Rødning, som håndværkerne tog kontakt til.

Egtved Borger og Håndværkerforening blev gjort interesseret i at lodde stemningen i byen, og den 6. april 1959 holdtes en stiftende generalforsamling på Egtved Kro, hvor 17 husejere stemte for at stifte "Varmegærket, Andelsselskab, Egtved". Ved et andelshavermøde i juni får bestyrelsen accept til at sætte projektet i gang.

Altså var det en meget beskeden start for et selskab med kun 17 interesserede andelshavere. I modsætning til det moderne og tidssvarende AMBA, der i dag 50 år efter, tæller over 900 forbrugere af fjernvarme, og som tillige producerer en hel del elektricitet af sin overskudskapacitet.

Forud for stiftelsen for 50 år siden, var der foregået ret vanskelige sonderinger blandt byens borgere. Ideen om et fælles varmeforsyningsselskab var ny i de mindre bysamfund og det første udvalg, der var blevet nedsat til arbejde for sagen, bestod hovedsagelig af tilflyttere, hvilket heller ikke gjorde det lettere.

Egtved var på det tidspunkt stadig et landsbysamfund, hvor alt nyt først skulle fordøjes mindst et par gange.

Det nystartede andelsselskab gik dog straks i gang med at tegne

flere medlemmer. Murer Kristian Hansen gik således fra dør til dør for at tegne medlemmer til andelsselskabet, den direkte kontakt viser sig altid at give størst effekt, men det var bestemt også en stor og risikabel beslutning medlemmerne skulle skrive under på. Man heftede solidarisk, og det ville sige, at der var en stor risiko forbundet med at sætte sit navn under på denne tegningsliste. Hvis projektet var strandet kunne det i værste fald have ruineret de andelshavere som ejede noget, idet kreditorerne var berettiget til at tage der, hvor der var noget at hente. Her følger et lille uddrag af, hvad de første andelshavere satte deres navn under:

... For Midler, der tilvejebringes ved Laan, som Andelshaverne hæfter for solidarisk, anskaffer og bekoster Selskabet det fornødne Anlæg for Forsyning af Andelshaverne – Forbrugerne. Laanet afvikles dels ved Forbrugernes Indtrædelsesgebyr og dels ved aarlige faste Afgifter.

... Manglende rettidig betaling af Indtrædelsesgebyr og faste Afgifter, Renter og Afdrag samt Varmeforbrug og Målerleje skal ifølge Vedtægterne medføre Afbrydelse af Varmeforsyningen med paafølgende retslig Inddrivelse af forfaldne Beløb.

... I Henhold til ovenstaaende Vilkaar og Betingelser og under Forudsætning af, at Indtrædelsesgebyret ikke overstiger Kr. 10-pr. Kubikmeter opvarmet Rum hørende til Lejligheder og andre Lokaler med Stuetemperatur og Kr. 5- med Arbejdstemperatur, at den aarlige faste Afgift ikke andrager mere end Kr. 1- eller Kr. 0,50 henholdsvis af først og sidst nævnte Art Kubikmeter opvarmet Rum, at Tilslutningen bliver saa stor, at den paa den stiftende Generalforsamling valgte Bestyrelse finder det forsvarligt at lade Anlægget udføre, indmelder jeg mig/vi os herved som Andelshaver i VARMEVÆRKET, Andelsselskab, Egtved.

Og den nyvalgte bestyrelse påtog sig derved også et meget stort ansvar, skulle man starte op med et så relativt lille antal medun-

derskrivere, og sætte en masse ledningsarbejde i gang for lånte midler? Den første bestyrelse bestod af fru Mack Pedersen, Lund Christensen, Aksel Hedensted, Kurt Pedersen, Rudolf Sørensen, Alfred Petersen og Viggo Christiansen. Sidstnævnte udtrådte dog ved det første bestyrelsesmøde, som det står i protokollen, på grund af manglende tid.

Men man troede åbenbart fuldt og fast på ideen og gik med brask og bram i gang. Optog et lån på 200.000 kr. og købte en brugt pumpe samt en oliefyrskedel på 30 m². Varmeværket kunne få kedelplads i det daværende Egtved Elværks bygning i Søndergade for 800 kr. årligt, hvor man samtidig fik en forkøbsret, da jævnstrømselværket allerede dengang var udtjent og kun ventede på, at vekselstrøm kunne komme til byen. Elværket blev da også nedlagt få år efter i 1966, og varmeværket overtog bygningerne, der gennem årene siden er udvidet flere gange, og i dag står markant i Egtveds bybillede.

Det gamle oliefyrede Elværk gav inspiration til at Varmeværket blev oprettet

Alfred Pedersen, der var elværkets bestyrer, havde også indtil 1963 hvervet som varmemester for fjernvarmen, det fik han 60 kr. af hver forbruger for, og biograf ejer Sørensen passede så regnskabet, for i alt 100 kr. om måneden. Ak ja, pengenes værdi og købekraft var en anden for bare 50 år siden.

Ledningsnettet var sådan set det største arbejde at få udført, men der var en dygtig lokal ”gravemester” og medlem af bestyrelsen, Aksel Hedensted. Han fik hjælp af Harry Hasselstrøm, Carl Lang og Leif Baden. Det første år fik disse 4 gravet ledninger ned i Søndergade, Vestergade og op til apoteket i Østergade. Også de to brødre Ole og Johannes Nielsen kom til at grave varmerør ned. Året efter op ad Kirkevej, og hurtigt sammen med firmaet Tjæreborg Industri. Dette firma fik senere ansvaret for at få alle rør med tilhørende isolering forsvarligt lagt ned i gaderne. Varmetab i ledningsnettet måtte nødvendigvis begrænses mest muligt. De første mange år blev alle varmerørene derfor møjsommeligt tjæret og omviklet med isoleringsmateriale inden de blev lagt i halve betonrør. Modsat i dag hvor rørene er præfabrikeret sammen med isoleringen, og derfor er ulig hurtigere at få anbragt og dækket til igen.

Allerede et år efter starten i 1959, måtte man optage endnu et lån på 200.000 kr. Flere og flere forbrugere tilmeldte sig og ledningsnettet voksede. Samtidig købte værket også en kedel, som var dobbelt så stor, nemlig på 60 m², men den holdt kun et år, så var den også blevet for lille og måtte udskiftes med en endnu større, der også kunne forbrænde svær fuelolie. Alt sammen kostede og økonomien var forståelig nok dårlig i disse første år, store ledningsarbejder og lave afgifter gav årlige underskud på 5-6.000 kr.

Varmeprisen var også efter nutidige forhold fantastisk lav – tænk 1,60 kr. pr. m³ varmt vand, selv efter datidens priser var det meget billigt, så endnu var der ingen der talte om at skruer ned for varmen.

Sognerådet støttede nu varmeværket. Det store nye skolebyggeri og lærerboligerne bliver tilsluttet ved Hjelmdrupvej, og bestyrelsen opfordrer andelshaverne til at overtale deres naboer til at komme med. Lånebehovet er dog svært at få dækket, og amtet forlanger, at underskuddet bringes til ophør, før det offentlige system kan garantere flere lån. Det får bestyrelsen til at

”glemme” at afholde generalforsamling i håb om at der i året 1963 endelig kan vises et overskud på regnskabet. Det blev der, i alt på 18.000 kr. Bestyrelsen blev også genvalgt og de 12 fremmødte medlemmer fik deres kaffe betalt af selskabet, som der nøgternt står i protokollen.

Hans Evald Højer var en betroet og værdsat regnskabsfører i godt 22 år

Varmeværket - byens varmekilde

Der kom heldigvis også stadig nye interesserede til. I 1963 var det blevet til 175 forbrugere, og nye kvarterer blev tilsluttet i et jævnt tempo.

Frydsvej kunne dog kun fremvise 9 interesserede ud af ca. 40 mulige, og da ledningsarbejdet ville koste godt 100.000 kr. mod ca. 15.000 i indtægt fra tilslutningsafgifter, kom der aldrig fjernvarme til kvarteret, her og ganske enkelte steder opvarmes der i dag stadig med naturgas eller alternativ energi i de enkelte huse. I 1963 vælges mejerist Hans Evald Højer som regnskabsfører efter at Sørensen er flyttet fra byen.

Dette job bestrider Højer så i 22 år med sikker hånd, indtil han som 82 årig siger stop. Varmesalget er ved hans tiltrædelse på 105.000 kr. og da han bliver fejret ved sin afgang i 1985, er dette beløb f.eks. steget til næsten 4 mil. kr. Tallene taler sit tydelige sprog, både om succes – men også om hastig voksende energipriser.

Højer har en stor andel for, at varmeværket støt og roligt har kunnet udvide i alle disse år, hvor nye love, cirkulærer og afreg-

ningsformer er blevet et stort område, man hele tiden skulle forholde sig til.

Elektriker Erling Larsen bliver i 1966 ansat som varmemester efter afdøde Alfred Pedersen. Denne stilling bestrider han til 1973.

Dette år vælges Vagn Buch Pedersen som ny varmemester mellem 34 ansøgere. Vagn B. Pedersen har derefter ansvaret for værket's daglige drift og det bliver plejet og passet af ham helt frem til 1998. De første år fyret med olie, siden med naturgas, og til sidst ombygget til kraftvarmeværk. En utrolig loyal og samvittighedsfuld medarbejder gennem 25 år, der passede værket som var det hans eget, og som naturligt også blev behørigt fejret og hyldet ved sit jubilæum og pension.

Gennem 1960'erne blev ledningsnettet og kedlerne løbende udvidet på grund af det store nybyggeri i disse år, hvor de nye kvarterer kommer til i rask tempo. I 1969 var hovedledningsnettet således kommet op på i alt 8 km.

Lånebehovet er så stort at, banker og kreditinstitutter en overgang bliver betænkelige, men så træder et par utraditionelle långivere til, dog med renter, der også er højere end sædvanlig på den tid, nemlig 8½ %. Disse rentesatser bliver dog hurtigt større sammen med inflationen i de følgende år.

De gamle lejede målere får man udskiftet, da man har mistanke om, at de ikke registrer ved et meget lille forbrug. Et fænomen man gennem årene stadig har mistanke om, og derfor igen udskifter, men nu også fordi nye målere er mere præcise og endda efterhånden i fremtiden kan aflæses nede på værket.

I 1969 får andelsselskabet sin første vedtægtsændring, hvor der præciseres at kun ejere af fast ejendom kan blive andelshaver og få stemmeret, men man bibeholder mærkværdigvis den solidariske heftelse – *én for alle, og alle for én* – skriver man udtrykkeligt. Og udtrædelse af andelsselskabet kan ikke finde sted!

De stadige oliekriser

Bestyrelsen havde til stadighed udfordringer og bekymringer. Størst i 70erne nok på grund af de eksplosive oliepriser, som også forbrugerne nu fik meget hårdt at mærke. Foranstaltninger til besparelser blev foretaget både på varmeværket og hos den enkelte forbruger. Der blev isoleret oppe og nede, ude og inde til den store guldmedalje, temperaturen blev sat ned og Varmeværket kom med råd om at spare alle steder. Man går nu over til at betale i flere terminer for varmeregningen.

På grund af den første oliekrise i 1966 (spærring af Suezkanalen) var varmeprisen allerede hævet fra 1,60 kr. til 2,20 kr. pr. m³ varmt vand, men det var kun begyndelsen på en stadig stigning af varmepriserne.

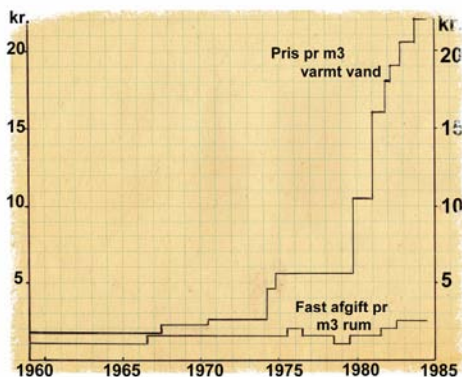
Ved generalforsamlingen i 1970 kommer der nye folk i bestyrelsen og Arne Thorsen vælges til ny formand. Det kniber for en del forbrugere at få betalt deres varme, bestyrelsen vedtager at lukke for varmen, hvis rykkerbrev ikke bliver besvaret og betalt efter 3 uger.

Bestyrelsen har nu så mange opgaver, at man nedsætter 3 underudvalg, et forretningsudvalg, en kasse og regnskabsudvalg, og et teknisk udvalg.

Der købes et vandbehandlingsanlæg for bedre at bevare varmerørene, og man har stor gavn af den ekspertise medlemskabet giver i brancheforeningen for de danske fjernvarmeværker.

Der bygges stadig meget i disse år, Egtved bliver ”hovedstad” i den nye tvangssammenlagte kommune, dette medfører blandt meget andet en ny administrationsbygning, som selvfølgelig også forsynes med fjernvarme, og i de nye udstykninger gives der nu påbud om tilslutning. Dette medfører en mere sikker konsolidering og lettere lånehjemtagning for Varmeværket, mens forbrugspriserne stiger støt. I 1973 er kubikmeterprisen kommet op

på 4.60 kr. Det er dog intet imod hvad der venter forude.
Året efter er værketets driftsoverskud vokset til 163.000 kr.

Et diagram viser bedst hvor eksplosivt priserne steg i 70'erne

Man får for første gang termofotograferet varmerørene, der nu har en længde på over 10 km. Undersøgelsen viser at der ikke er nævneværdigt varmespild, men at dimensionerne flere steder nu er for små til at forsyne de mange nye forbrugere. Derfor må der nu lægges nye og større forsyningsledninger ned, også der hvor de allerede for små varmerør ligger.

Ikke alene stiger olieprisen til over det dobbelte i 1973, man kan heller ikke få tildelt den mængde olie, som er nødvendig til det stigende forbrug fra de nye boligkvarterer. Værket ser sig en overgang nødsaget til at lukke for varmt badevand til skole og idrætshal, hvilket naturligvis skaber en del uro.

Rationeringen og forbuddet mod badning ophæves dog året efter i 1974. Bestyrelsen drøfter likviditetssituationen. Renten stiger, og man prøver at få 14 dage eller bedre 3 uger uden renteberegning og får forøget kassekredit. Det er igen olieprisen, der er løbet fra den pris, man opkræver for den leverede varme.

Der er forslag fra Kent Jensen om a conto betaling, men forslaget er for sent indkommet til den ordinære generalforsamling, og

bestyrelsen forbereder en ekstraordinær generalforsamling til 26.feb. 1975.

Her ændrer man flere paragraffer i vedtægterne, og nu opkræves der a conto beløb, ligesom der lægges en fast afgift i forhold til m² i boligen. Regnskabsåret flyttes til 30/6-1/7.

Formanden skal fremover vælges på generalforsamlingen står der udtrykkeligt, men det ser man åbenbart stort på. De næste år konstituerer bestyrelsen sig akkurat som de plejer, og ved næste vedtægtsændring nævnes der intet om formandsvalg på generalforsamlingen. Mærkeligt nok bibeholder man endnu den solidariske heftelse i Andelsselskabet.

For første gang beslutter man sig i 1976 for at benytte præfabrikerede varmerør i Doritshave-udstyknings 2. etape. Bestyrelsen har flere møder med kommunens økonomiudvalg, idet der er uenighed om, hvem der skal stå i forskud med ledningsarbejdet, inden grundene bliver solgt. Man mødes på halvvejen, og det viser sig at grundene hurtigt sælges.

I disse år ligger oliepriserne nogenlunde stabile, man taler ligefrem om at sætte priserne ned, men så kommer der igen uro på oliemarkedet i 1977, og det oparbejdede overskud går nu til at fastholde prisen hos forbrugerne. I bestyrelsen drøfter man hvordan § 6 i vedtægterne skal tolkes og håndhæves. Her står, at andelshaverne forpligter sig til at aftage hele deres varmeforbrug fra værket.

Man enes om at tillade pejse- og brændeovns fyring, men afslår en forbrugers ansøgning om at etablere solvarme, idet sammen slutningen af varmeværker fraråder tilladelse af alternativ energi. En lidt selvmodsigende afgørelse synes man, men der er sikkert allerede for mange brændeovne rundt om.

Ved generalforsamlingen dette år fratræder to af varmeværkets veteraner, Rud. Sørensen, der fra første færd havde været en varm fortaler og idé mand for værket, og Kristian Jensen, der som sparekassens direktør havde forstand på finanserne og hav-

de ført protokollen for selskabet. Herefter overtager Sv. Erik Billund dette hverv, hvorefter han nu i årevis med sin spidse sirlige håndskrift noterer hvad der foregår omkring Varmeværket, samtidig med at han også i alle årene vælges til næstformand.

Varmeværket modtager en del klager over sod nedfald, det er især om sommeren, hvor kedlerne skiftevis tænder og slukker, at problemet opstår. Skorstenen bliver ombygget i toppen, og skal have en isokern isat. Med en vinkelsliber renser varmemesteren den værste sod af kedlerne.

Etablering af isolerende indsats ned gennem den høje skorsten

Nye Tider

1978 er året hvor man også vil med i EDB alderen, det vil lette både ved aflæsning af målere og ved regnskabet. Der indrettes et kontor i værkets bygninger og man retter henvendelse til vandværket om et muligt samarbejde. Det ses dog ikke at man kommer videre med denne opfordring.

Der er overskud på varmeregnskabet og prisen sættes ned med 1 kr. pr. m³ Men ak, oliepriserne stiger igen voldsomt igennem de næste par år, og snart er prisen oppe på over 14 kr.

Ved en ekstraordinær generalforsamling drøfter man igen vedtægtsændringer, men der er mødt for få til en vedtagelse, så ved den næste ordinære generalforsamling vedtages de med bl.a. en

lempelse af § 6 om alternativ energi. Bestyrelsen giver for første gang dispensation til et genbrugsanlæg på den betingelse, at det kun anvendes til *varmt vand*. Det skal der søges om i hvert enkelt tilfælde, medens brændeovne nu frit kan opstilles som alternativ varmekilde.

– Men der er stadig ingen der snakker om at ophæve den solidariske heftelse.

I 1979 har man på værket i Søndergade problemer med at skaffe varme nok til det nye kvarter på Baldersvej. Trods stadig større kedler og bedre forbrænding, må man tænke på at få bygget en hjælpecentral, som lægges ved Tudvadvej og koster 1,2 mil. kr. Oprindeligt var budgettet på godt 800.000, men sådan ser man jo næsten altid at byggeomkostninger løber lidt eller måske meget løbsk.

*En af de gamle pionerer, Aksel Hedensted
på udflugt med bestyrelsen*

Formanden Arne Thorsen udtaler på værkets general forsamling, at det bliver spændende hvilken vej varmeværket er gået om 5 år. Skal vi da opvarme med kul, naturgas eller olie som nu stiger voldsomt igen, eller noget helt fjerde med alternativ energi?

Varmemester Vagn B. Petersen foran et par oliefyrede kedler på værket

Foranlediget af de høje oliepriser sættes fremløbstemperaturen ned med et par grader, hvilket ifølge formanden sparer en del. Varmeforbruget falder da også 18 % det følgende år, men det er sikkert lige så meget på grund af prisen.

Selvaflæsningskort er også noget nyt for forbrugerne. Det er dog kun der, hvor varmemesteren ikke træffer nogen hjemme, at man nu selv kan aflæse målerne.

Bestyrelsen begynder at mødes med naboværkerne for at udveksle erfaringer, og i 1981 taler man en del om mulighederne for at skifte over til naturgas. Der er møde med kommunen, hvor der drøftes varmeplan og hvor også Naturgas Syd deltager.

Ved generalforsamlingen i 1981, hvor hele 40 andelshavere deltog, valgte man 2 nye bestyrelsesmedlemmer, hvoraf den senere mangeårige formand Kent Jensen straks blev formand for det tekniske udvalg. Ved 2 vejledende afstemninger forkastede man dels forhøjede faste afgifter, dels overgang til kaloriemålere. Rum afgiften bliver dog forhøjet året efter med 25 %.

I 1982 afgår 3 bestyrelsesmedlemmer med formanden Arne Thorsen i spidsen.

Der er således sket en betydelig udskiftning i ledelsen på blot to år, her hvor store beslutninger venter om den fremtidige varme-

kilde. Den nye formand bliver Kent Jensen med Sv. Erik Billund som næstformand og sekretær.

Afdøde Rudolf Sørensen mindes samme år for sit store arbejde for varmeværket.

Bestyrelsen planlægger naturgas

Naturgas – og 25 års jubilæum

Bestyrelsen har de seneste år haft mange overvejelser, men nu træffer man endelig beslutning om at gå fra olie til naturgas. Det giver imidlertid mange spørgsmål og problemer som skal løses. Der går politik i, hvem og hvad der skal aftage naturgas og mange blandede sig i debatten på dette tidspunkt. Det statsejede DONG og Naturgas Syd samt de danske fjernvarmeværkers forening var mildt sagt uenige om næsten alt. Christiansborg og Egtved kommunes politikere havde også et ord at skulle have sagt, så bestyrelsen havde sit at se til, men holdt, så vidt jeg kan skønne af referater og avisudklip, hovedet koldt. De fik som landets første sammen med Brørup varmeværk underskrevet en kontrakt om pris og levering.

Andelshaverne tog beslutningerne forholdsvis roligt, men kommunen fik læssevis af protester fra nabobyerne, der var man nemlig samtidigt blevet pålagt tilslutningspligt til naturgas til hvert hjemms opvarmning. Det ville sige, at man skulle betale en

ret stor afgift for at få ført gassen frem, selv om man var fritaget for at aftage den - i hvert fald i 9 år. Der var megen dramatik og polemik om hele gas projektet, men på en eller anden måde var vi også nødt til at få udnyttet den store energikilde, som vi nu var kommet i besiddelse af ude fra Nordsøen. Der var postet rigtig mange penge i rørledninger, så der skulle være mange, der aftog og benyttede energien fra naturgas, men lige hvem, industrien og elværkerne eller private hjem, var man i lang tid overhovedet ikke enige om.

Den 16. juni 1983 var dagen hvor Egtved varmeværk officielt overgår til naturgas. Forbrugerne er indbudt til at se de renoverede lokaler og de nye gasbrændere, som vil give en renere forbrænding og en større forsyningssikkerhed fortæller formanden de ca.150 fremmødte. Kun en enkelt deltager fremførte skeptiske udtalelser, så alt åndede på dette tidspunkt endnu idyl. Varmemesteren udtaler, at det er blevet noget lettere på jobbet, idet kedlerne ikke soder som før.

På generalforsamlingen samme år viser regnskabet dog et underskud på 287.000 kr. på trods af en forhøjelse af m² prisen til 22 kr. Der ses således ikke umiddelbart en besparelse ved skiftet til gas. På opstillede prøvemålere hos et par forbrugere kan man konstatere et udsving på næsten 70 %, hvilket understreger et stort behov for andre målere.

§ 8 i vedtægterne bliver nu endelig justeret, således at andelshaverne/forbrugerne nu alene hefter for deres tilslutningsgebyr til selskabet. Altså et andelselskab med begrænset ansvar. Med

den nye varmeplan fra kommunen kommer der nu også en tilslutningspligt for beboerne i varmekærets forsyningsområde.

Der nedsættes et udvalg til at festlig gøre varmekærets 25 år jubilæum næste år, og lokalredaktør Emil Traberg udarbejder et jubilæumsskrift.

Med udstilling, kunst, balloner, fadøl mv. blev værkets 25 år be-
hørigt fejret d. 7. april 1984. Som det står i avisreferatet var det en meget velbesøgt reception med hyggesnak, håndtryk og en sand gavestrøm. Indbudte gæster og bestyrelsen nød en velfor-
tjent frokost efter receptionen. Aksel Hedensted, som havde væ-
ret med fra starten og havde gravet kilometervis af ledninger ned blev også hyldet. Til avisen fortalte han om begyndelsen i for-
eningen, og om hvordan han trods sine 75 år nu stadig er sjak-
bajs i Tjæreborg Industri. Det er det samme firma, der ved hver
licitation har været billigst og efterhånden kender firmaet og han
Egtveds gade net som deres egen bukselomme.

Kent Jensen talte ved receptionen om beslutningen vedrørende naturgas, at de miljømæssige og investeringsmæssige forhold havde spillet afgørende ind. Hvis vi f.eks. havde foretrukket kul eller halm som brændsel, havde investeringerne været betydelig højere, for så skulle værket være flyttet ud som et barmarksværk og det havde også påvirket miljøet mere i negativ retning. Som en illustration hertil fortæller varmemesteren, at da man fyrede med olie, var der ofte en hel sækfuld sod i kedlerne, nu er der blot en lillebitte posefuld.

Afgifts- og rentepolitik

Året efter viser regnskabet et pænt overskud for værket, men dertil må retfærdigvis siges, at rum afgifterne er sat betydeligt op ifølge de reviderede vedtægter, hvor man nu opkræver i henhold til bygningernes m² i BBR registret og ikke som før efter antal m³ i huset. Dette bevirker nu at der ikke længere er så god en økonomi for de brændeovne, som der er blevet en del af i byen på det sidste.

Bestyrelsen forklarer overfor de protester der kommer, at taksterne for de faste afgifter stort set har været uforandret, medens oliepriserne rundt regnet er 20 doblet. Men det er faktisk en voldsom forhøjelse, forbrugerne må acceptere, fra 5 til 17 kr. pr. m² boligareal gennemsnitligt regnet.

Bestyrelsen på udflugt til Løgstør, hvorfra man får sine rør

Bestyrelsen har dog rygdækning både ved generalforsamlingen og gennem det statslige varmeprisudvalgs tariffer.

Værket indfører dermed også nye betalingsterminer i 1984. I stedet for 4 skal man nu betale i alle 6 "ulige" måneder.

Næste år kritiserer formanden en helt anden afgiftspolitik, nemlig den statslige "kartoffelkur", her er der lagt en firedoblet afgift på svær fuelolie, og da naturgassen følger prisen herpå, rammer denne afgift skævt og tilfældigt, og det er svært at planlægge budgetter for fremtiden, siger Kent Jensen på generalforsamlingen.

Hans Evald Højer fratræder i 1985 som regnskabsfører og bliver erstattet af den nuværende Ellen Esbjerg. Det er således bemærkelsesværdigt, at varmekædet i sine 50 år kun har benyttet 3 mennesker til at passe alle tal og indbetalinger. Et tydeligt tegn på kyndige og samvittighedsfulde medarbejdere, men også på et tillidsfuldt samarbejde med skiftende bestyrelser og regnskabsudvalg.

I 1987 blev det besluttet at konvertere den sidste kedel fra olie til naturgasdrift og rejse en ny skorsten og den sidste nye teknologi med ilt styring blev anvendt for optimering af kedeldriften.

Vi er kommet til årene med rekordhøje renteniveauer, og mange undrer sig i disse tider over de store forskelle i bankernes tilbud. Således oplever varmekædet 2 % forskel på indlånsrenten hos de to lokale pengeinstitutter. Det snakkes der en del om, og det viser sig at man kan tale sig til at få en bedre rente. Ingen vil dog fortælle noget konkret om principperne, som er ens, udtaler en bankmand, *men kundeforhold kan bestå af mange mellemværende – og vi er ikke socialvæsen, men forretning* – siger banken. Varmekædet har imidlertid et par millioner stående på indlån, og en renteforskel på 2 % betyder 40.000 kr. årligt, eller 100 kr. pr. forbruger. Altså gælder det nu om at kunne snakke og kende de rigtige.

Naboer til varmekædet kan ved visse lejligheder og vindforhold være generet af en ubehagelig gas lugt, det er vanskeligt at afhjælpe, idet værket ligger i bunden af Egtved by og derfor ligger der mange huse højere end det øverste af skorstenen. Det er også ved denne tid, at varmekædet investerer 1 million kr. bl.a. i en ekstra skorsten på varmekædet, og hjælpecentralen på Tudvadvej får også gasbrænder installeret.

Der har vist sig en del tæringsproblemer på ledningsnettet, en del samlinger må udskiftes, og en ”glemt” sæk skaber oversvømmelse, så isolationen ødelægges på en strækning af 40 m.

Der ymtes lidt om hærværk, men nævnes ikke mere derom i referaterne.

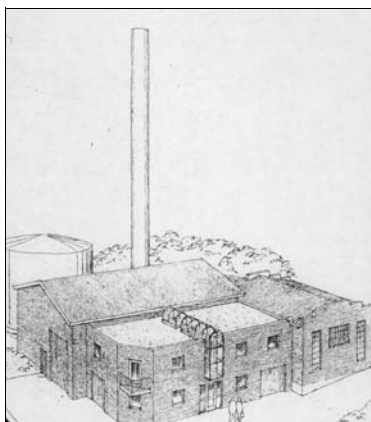
Der kan også engang imellem konstateres varme- og vandspild privat hos forbrugerne. På generalforsamlingen i 1988 oplystes det således om en husejer, der opdagede at betongulvet var oversvømmet på grund af brud i husets installation. Derfor opfordrede man til at påse og melde om sådanne observationer til værket.

En genforhandling af kommunens varmeplan kommer på tale i 1989. Bestyrelsen er bl.a. utilfreds med kommunens prioritering af boligområderne ved Syrenhaven og ved Vinkelgårdsudstykningsen.

Der rettes henvendelse herom til teknisk forvaltning, men der går et år uden svar, først da det bliver omtalt i avisen kommer der en dialog i gang.

Og forbrugerne undrer sig over ekstra opkrævninger, men det er vedtaget og i orden, at man nu opkræver a conto i ti rater med en ændret betalingsform, således at det nu er det forventede forbrug og ikke som hidtil, det faktiske forbrug, der opkræves fra 1990. Værket bruger nu udelukkende naturgas som brændselskilde, og det har siden 1984 ikke været nødvendigt at anvende olie som reservebrændsel.

Projekttegning til nyt kraftvarmeværk

Kraftvarmeværket – en kæmpeinvestering

Først i 90'erne vedtog Regeringen "Energiplan 2000". Dette medførte at Egtved Varmeværk fremover skal være et kraftvarmeværk og producere både varme og elektricitet med naturgas som brændsel.

Det vækker alt sammen en del lokal modstand både i varmeværket og i kommunalbestyrelsen.

Kent Jensen udtaler dyb skepsis i pressen forud for generalforsamlingen i 1991. Der er ikke økonomi i den store nyinvestering, og det er for meget at belemre 700 forbrugere med, udtaler han.

Staten og kommunen presser dog nu på med et par gulerødder – et tilskud på 10 øre pr. produceret kilowatt og en kommunegaranti for projektet på 15 mil. kr.

Det får bestyrelsen til at ændre holdning og være mere positiv til projektet, så nu arbejder man på at få kraftvarmeværket sat i gang så hurtigt som muligt.

Et stort varmtvandstårn er nødvendigt sammen med en større udbygning af bygningerne for at planerne kan realiseres. Det er der en del polemik om. Hvor høj må denne akkumuleringstank være? 13 eller 11 m. Det ender med at den graves et par m i jorden og rager 11 m op.

Prisen løber dog betydeligt højere op og runder nu de 21 mil. kr. inden værket kan indvies i okt. 1994, efter godt et års projektering, godkendelse og etablering.

Varmecentralen i Søndergade fremtræder herefter helt moderne og renlig. Samtidig måtte den gamle skorsten med alle sine jernringe lade livet ved en perfekt udført sprængning. Reviderede vedtægter giver bestyrelsen plads til et udpeget medlem fra kommunen.

Den gamle skorsten falder – og den nye rejses

De senere år har værket haft stor gavn af foreningen af danske fjernvarmeværkers (DFF) ekspertise.

Dansk Fjernvarme blev under navnet Danske Fjernvarmeværkers Forening stiftet i 1957 for at varetage fjernvarmeværkernes interesser og samtidig organisere samarbejdet værkerne imellem. Desuden varetager DFF i dag mange forhold til myndighederne og samarbejder med andre organisationer inden for energibranchen.

Foreningen er medlemsorganisation for omkring 400 fjernvarmeværker fordelt over hele landet. Af disse er 55 offentlige med ca. 62 % af fjernvarmeleverancen og resten private med ca. 38 % af varmeleveringen. DFF's medlemsværker forsyner ca. 1,5 mio. boliger med fjernvarme.

I en af utallige redegørelse skriver DFF således til medlemmerne:

75 % af den danske fjernvarme produceres som kraftvarme.

Derfor har elprisen en afgørende betydning for fjernvarmebrugernes økonomi.

Da Danmark el mæssigt er tæt knyttet til det nordiske el marked,

er det nødvendigt at se på forholdene i dette marked. For at undgå muligheden for at spekulere i prisforskelle mellem de forskellige områder bør kabelforbindelserne mellem de forskellige prisområder derfor forstærkes.

Dansk Fjernvarme anbefaler et stærkt og velorganiseret offentligt ejet systemansvar med indflydelse fra de aktører, som er brugere og afhængige af systemet, bl.a. fjernvarmesektoren.

Det er virkelige store beslutninger bestyrelsen må tage her i begyndelsen af 1990'erne. Og nu bliver endelig også den lange overvejelse om udskiftning af alle målere realiseret. Varmen bliver fremover målt efter hvor meget vandet bliver afkølet, hvilket er mere retfærdigt for den enkelte forbruger og samtidig vil det være muligt at aflæse målerne udenfor huset gennem et kabel, det sparer varmemesteren for meget arbejde, hvor han før måtte træffe nogen hjemme for at kunne aflæse.

Der sendes en fyldig information ud til alle forbrugerne, hvor dels reviderede vedtægter forelægges, dels forklares om de nye målers funktion og brug og dels om det nye ombyggede kraftvarmeværk i 1994.

Varmeværket under ombygning til Kraftvarmeværk i 1994

Ved generalforsamlingen samme år forlod Aksel Hedensted bestyrelsen efter 34 år og blev udnævnt til æresmedlem. De seneste år havde han været formand for det tekniske udvalg i bestyrelsen.

Bestyrelse og personale ved indvielse af kraftvarmeværk i 1994. Fra venstre Kent Jensen, Sv. Erik Billund, Anders Rønshof, Peter Søgaard, Peter Kristensen, Ellen Esbjerg, Kr. Uhre, Vagn Pedersen, Peter Houbak, Jørgen Jepsen og Regner Olesen

Alt går ikke altid som planlagt

Desværre forløb overgangen til kraftvarme ikke helt planmæssigt. Gastrykket var for alt for lavt til det større forbrug, og det blev nødvendigt at anlægge en helt ny gasforsyningsledning til ca. 1½ mil. kr. I den anledning førte DFF så på vegne af Egtved varmeværk retssag mod Naturgas Syd, idet det var dem, der havde projekteret og lovet et vist tryk i forsyningsledningen. Sagen blev desværre tabt i Landsretten i 1996 og man beslutter ikke at anke sagen, men selskabet blev yderligere gældstynget af de store investeringer, dette medførte.

Ulykkerne er heller ikke forbi endnu, selv om værket nu sådan set kørte upåklageligt og med god udnyttelsesgrad. Lugtgenerne var blevet forstærket og der kommer flere klager. Sagen kører gennem et par år, hvor kommunen og værkets bestyrelse efterhånden kommer alvorligt på kant med hinanden.

Særlig er man i bestyrelsen vred over tonen fra kommunens tekniske direktør.

Klagerne aftager dog en del ved at forlænge den nye skorsten med 10 meter. Et kommunalt påbud ville realistisk også være umuligt at opfylde på anden måde. Generne er generelle for gasfyrede varmekærter, men er på ingen måde sundhedsskadelige. Jørgen Jepsen bliver dette år ansat som varme-assistent blandt 16 ansøgere.

I 1997 havde varmekærteret så en alvorlig eksplosionsulykke ved den ene motor. Krumtappen slog hul i siden og fortsatte gennem motor hallen. Heldigvis kom der ingen til skade, men gas motoren så ikke godt ud, den måtte bagefter renoveres for 4 mil. kr. – alene fragten fra USA på de nye reservedele løb op i 185.000 kr. - men værket fik lykkeligvis alle sine omkostninger samt driftstabt dækket via sit forsikringselskab. Hjælpecentralen på Tudvadvej hjælper godt i reparations tiden.

Skorsten forlænget 10 m i 1998

*Eksplosion i gas motor -
hullet ses til højre*

På generalforsamlingen dette år fylder formandens beretning 7 maskinskrevne sider og omhandler betragtninger og redegørelser om:

- stigende statslig og kommunalt bureaukrati
- motorhavariet
- lugtgenerne
- retssagen
- registrering af ledningsnettet
- ny kommuneplan
- ny medarbejder på værket
- Varmeværkets alm. drift.

Det er blevet en større forretning at drive og administrere et kraftvarmeværk – men aktiviteterne er unægtelig også vokset siden den beskedne start i 1959.

I 1998 afløser Jørgen Jepsen den mangeårige varmemester Vagn Buch Petersen, og Peter Kristensen bliver varme-assistent eller afløser for varmemesteren. Der er reception og fest for Ketty og Vagn Petersen ved deres fratrædelse – formanden fortæller om de første år, hvor det var et ret så beskidt arbejde i forhold til jobbet i dag, hvor det kunne udføres i hvid kittel, til gengæld steg ansvaret og omfanget af en varmemesters arbejde betydelig – og det var altid blevet udført af Vagn Petersen til bestyrelsens fulde tilfredshed i alle 25 år.

Ved generalforsamlingen dette år vælges der for anden gang i andelsselskabets historie et kvindeligt bestyrelsesmedlem, idet Birthe Christoffersen vælges i stedet for Peter Søgaard, der ikke ønsker genvalg.

Varmeprisen må igen sættes op. Der er kommet ny gas kontrakt med en samtidig nedsættelse af prisen for el. Det betyder en gennemsnitlig forhøjelse på 1.500 til 2.000 kr. til hver forbruger. Den forlængede skorsten står skævt, den bliver rettet efter en del diskussion med leverandøren.

Varmeværket i stabil periode

Omkring årtusindskiftet udsender varmeværket en opfordring til forbrugerne om at efterse deres varmtvandsbeholdere. Hele 5 kbm. råvand kommer der dagligt ind i ledningsnettets system, og en utæthed kan let koste ekstra 150 kr. dagligt for en forbruger.

Der kommer igen nye forbrugere til, idet der igen bliver bygget mange nye boliger, lånemulighederne har aldrig været større og det frister til at bygge stort i disse år. Måske for stort.

Varmeprisen må atter sættes lidt i vejret, det får generalforsamlingen til at skrive til regering og folketing med en protest over den førte afgiftspolitik, hvor forbrugerne ved varmeværket bliver urimeligt behandlet, som det fremføres i skrivelsen. Svend Auken svarer i dec. 2000, at man vil sætte gasprisen til el produktion lidt ned for de mindste kraftvarmeværker.

Ledningsnettet bliver igen udsat for en del sprængninger og værket sætter renoveringsarbejder i gang for flere mil. kr. i Søndergade, Østergade og på Hjelmdrupvej.

*Gamle kanal rør tv. -
ye prærrør th.*

Renovering af Kirkevej i 2008

Senere kommer en del andre gader under renovering, og for første gang er Tjæreborg Industri ikke billigst ved licitationen, men et firma ved navn Østergaards Entreprise vinder licitationen og benytter herefter også lokale entreprenører ved gravearbejdet.

Det bliver nødvendigt at få endnu en stor akkumuleringstank bygget. Egtved kommune og bestyrelsen kommer igen op at skændes om størrelse og udseende, og man beskylder gensidig hinanden for at trække sagen i langdrag. I pressen fantaseres der om udsmykning osv., men tanken bliver da endelig opført og malet i samme diskrete farver som den første.

Th.: ny akkumuleringstank bygges i 2001.

Ny kedel installeres i 2006.

Der er efterhånden nu et tydeligt tegn på at varmekærket efterhånden nærmer sig ”voksenalderen” – de magiske 50 år, hvor udviklingen går sin rolige og vante gang.

Problemerne fylder ikke mere så meget i bestyrelsesprotokollen som førhen, og tonen er mere afdæmpet, hvilket kun kan tolkes, som om værketets dagligdag og drift er i en god og rolig periode.

Mange genvordigheder har bestyrelse og medarbejdere også været igennem, og det har ikke altid været lige let at skulle bære ansvaret for store og nødvendige beslutninger. Men som det har været almindeligt gennem årene, er der ikke megen uro eller debat på generalforsamlingerne, forbrugerne og dermed medejerne af andelsselskabet har tillid og værdsætter den valgte bestyrelse.

Forbrugerne har gennem årene oplevet ret så voldsomme prisstigninger i deres varmeregninger, men ret beset ikke værre end hos den øvrige befolkning i landet – måske vel gennemsnitligt mindre.

Egtved Varmeværk blev lykkeligvis forskånet for at ende i en situation som de såkaldte barmarksværker med deres katastrofale dårlige økonomi. At værket så med sin beliggenhed har afstedkommet nogle gener, er trods alt af mindre omfang og til dels blevet afhjulpet undervejs.

De senere år har der alene været behov for og økonomi i, at lade varmemærket lave elektricitet en mindre tid af døgnet, og sådan vil det sikkert også se ud i fremtiden ifølge sagkundskaben.

At producere elektricitet i overskudsperioder ikke var den helt store forretning, for et værk af Egtveds størrelse, er blevet bevist og erkendt. Men det kan hverken bestyrelse eller andelshavere bebrejdes for i dag. Det ansvar ligger hos myndighederne, som uafbrudt har jongleret med forskellige tilskud og afgifter.

Kontrakter skal justeres som altid og energipolitik vil nok fylde mere i fremtiden, både i regeringernes overvejelser og i mediernes spalter, man må så blot håbe at sund fornuft og økonomi må få medindflydelse på beslutningerne, siger formanden i 2002.

50 år – men ikke uden bøvl

I 2006 koster varmemeforbruget i et 130 kvm. hus gennemsnitligt 13.000 kr. – i Egtved ligger prisen lidt under. Målerne bliver igen udskiftet. Man diskuterer målere som både aflæser el, vand

og varme, men ender med at udskifte alene varmemålere, som radiostyres ned til værket. Det rimelige diskuteres i byen om denne udskiftning af forholdsvis nye målere, men det har vist sig, at de "gamle" ikke fungerer godt nok og jævnligt må indsendes til kontrol. Vi må så håbe at de nye kan gøre det bedre, end de pakninger har hidtil måttet skiftes.

Gammel vingehjulsmåler

Ny målerinstallation anno 2008

Nye ledningsnet udskiftes stadig flere steder i byen, og formanden udtaler på generalforsamlingen i 2007, at han ved godt, folk er godt trætte af al det graveri, men at det er en nødvendighed, da de gamle rør er både for små og udsat for en del sprængninger.

Den samme formand, Kent Jensen, kan dette år fejre sit 25 års jubilæum i bestyrelsen, deraf 24 som formand, og han får en fortjent hyldest for en god og stabil ledelse, hvor varmeværket har fungeret i både magsvejr og mere urolige perioder. Men nu er værket tilsyneladende uden bekymrende miner.

Men ak, lige som vi alle troede vort varmeværk var ovre sine største besværligheder, kommer nye væltende, og bestyrelsen må igen til at træffe store og for forbrugerne upopulære beslutninger.

En ny energikrise kommer på et for værket ret uheldigt tidspunkt, så prisen ikke når at blive reguleret. På kort tid når verdens markeds-prisen op på over 140 dollar pr. tønde olie, hvor

den da budgettet blev lagt lå på ca. 90, og da gasprisen følger råolien oparbejdede værket i 2008 et stort millionunderskud, som nødvendigvis skal dækkes ind i jubilæumsåret. Det er ikke just den gave, bestyrelsen havde ønsket sine medlemmer, men der var ingen vej udenom, en stor prisforhøjelse måtte fastsættes. Finanskrisen gør samtidig lånemulighederne særdeles vanskelige og værket sælger sine værdipapirer.

På generalforsamlingen i 2008 kunne man derfor forvente en reaktion og et stort fremmøde, for at diskutere værkets situation og fremtid. Der kom dog ikke flere en sædvanligt, det vil sige ca. 25 udover bestyrelsen, og der var kun et par enkelte kritiske røster imod regnskabet, og de nye målere.

Formanden redegjorde grundigt om årsagen til krisen, om afgiftspolitik der virkede grotesk og om ledningsnettets renovering, der nu stort set var færdigt, og derfor kunne holde en pause. En god og saglig beretning giver betingelser for en efterfølgende konstruktiv debat, og det blev der også i Egtved Hallens mødelokale dette år.

Om det stadige problem med manglende afkøling hos nogle forbrugere, hvor varmemesteren Jørgen Jepsen blev opfordret til at kontakte de værste syndere, idet det både for dem selv og for værket, var dyrt og uhensigtsmæssigt. Der efterlystes specielt uddannede folk til at rådgive om problemerne.

Regnskabet viste en forhøjelse af produktionsomkostningerne fra små 12 mil. kr. til knap 17 mil.kr.

Samtidig var indtægterne for salg af varme og el kun steget med ca. 1 mill.kr. Dette underskud måtte dækkes ind, men et held har siden sat olie, og dermed gasprisen ned til et uhørt lavt niveau her i efteråret 2008, så en balance vil utvivlsomt hurtigt opnås, hvis disse priser fortsætter lidt endnu.

Der har i de seneste 4 år været fire personer i bestyrelsen, som har opnået at holde 25 års jubilæum. Der har været ønsker om en mere glidende overgang i bestyrelsen, og måske også en reduktion til 5 medlemmer, som i de fleste andre varmeværksbe-

styrelser. Ved det efterfølgende valg afgik Kr. Uhre og nyvalgt blev Peter Zink, øvrige valg var genvalg.

EDB regnskabet har fået nyt program, og med udgangen af 2008 fratræder Ellen Esbjerg stillingen som regnskabsfører, i hendes sted tiltræder Jeanett Larsen, der blev budt velkommen.

Kent Jensen takkede Ellen Esbjerg for mange gode år, som den pligtopfyldende og kompetente regnskabsfører og det behagelige menneske, som bestyrelsen havde haft i Ellen.

Bestyrelse og personale ved varmeværkets 50 års jubilæum i 2009:

Fra venstre:

Jørgen Jepsen, Kent Jensen, Flemming D. Kristensen, Jens Peter Poulsen, Peter Kristensen, Anders Rønshof, Birte Christoffersen, Sv. Erik Billund, Peter Søgaard, Hanne Jensen, Jeanett B. Larsen.

Fraværende: Peter Zink.

Fremtiden

Om der samfundsøkonomisk i fremover bør sættes mere på områder som f.eks. 2. generations bio brændstoffer som flis, eller vindmøller, solvarme, jordvarme, brint og brændselsceller og mindre på naturgas, må tiden vise. En anden mulighed er nedlæggelse af en større ledning fra Tre For og dermed kunne aftage varme fra deres overskudsvarme på værkerne i Skærbæk og Kolding.

Alle løsninger kræver dog meget store million investeringer, og der kan peges på både fordele og ulemper ved alle energiformerne. Solen er f. eks. dækket af regnskyer, flis er en mangelvare osv.

Bestyrelsen har været inde i flere drøftelser om alternativer til gasfyring, de har til nu været fremsynede uden at miste jordforbindelsen, og man må håbe dette vil kendetegne ledelsen også i tiden fremover. Men også regeringens og kommunernes håndtering af energiplaner vil spille en rolle for en fornuftig udvikling for vort varmeværk – det har ikke altid været tilfældet.

Der er ingen tvivl om at vi skal bevare vort fjernvarmeværk, det er en god, bekvem og renlig måde at vi forbrugere får varme til vore boliger på, men ny teknik og andre energiformer vil komme til i de næste 50 år, hvordan ved vi ikke i dag.

Med et stort ønske om en driftsikker og stabil fremtid for varmeværket, dets andelshavere, ledelse og medarbejdere vil jeg håbe denne lille gennemgang af værkets 50 års virke, vil oplyse læseren lidt om den revolutionerende udvikling Egtved by og dens varmeværk har gennemgået siden de 17 dristige og fremsynede borgere for 50 år siden satte alt ind på at få deres lidt dumdristige ide, om en fælles varmeforsyning sat i værk i Egtved. Det lykkedes, men ikke altid uden bøvl!

Lars Peter Lund

Egtved Varmeværk:

Bestyrelsesmedlemmer

Rudolf Sørensen	1959 – 1977
Alfred Pedersen	1959 – 1966
Viggo Christiansen	1959 – 1959
Erik Lund Christensen	1959 – 1969
Kurt Petersen	1959 – 1969
A.P. Sørensen	1959 – 1993
Edel Mack Pedersen	1959 – 1969
Kristian Hansen	1961 – 1969
Ansgar Kristensen	1966 – 1969
Johannes Villadsen	1969 – 1974
Marius Pedersen	1969 – 1974
Verner B. Anderson	1969 – 1970
Arne Thorsen	1969 – 1982
Kristian Jensen	1969 – 1977
G. Vesterlund	1970 – 1973
Willy Høtoft	1973 – 1982
Per Hermann	1974 – 1978
Anders Eriksen	1976 – 1982
Ove Bladt Kramer	1977 – 1981
Svend Erik Billund	1977 -
Peter Houbak	1978 – 1996
Kent Jensen	1981 -
Herluf Ebbesen	1982 – 1992
Erik Dyrvig	1982 – 1992
Kristian Uhre Pedersen	1982 - 2008
Peter Søgård	1992 – 1998
Peter Kristensen	1993 -
Anders Rønshof	1993 -
Regner Olsen (Repræsentant for Egtved Kommune)	1994 – 2001
Karsten Andersen	1998 – 2000
Birte Christoffersen	1998 -
Jens Peter Poulsen	2000 -
Peter Zink	2008 -

Formænd

Erik Lund Christensen	1959 - 1969
Arne Thorsen	1969 - 1982
Kent Jensen	1982 -

Forretningsførere

A.P. Sørensen	1961 - 1963
Hans Evald Højer	1963 - 1985
Ellen	1985 - 2008
Jeanett B. Larsen	2008

Varmemestre

Alfred Pedersen	1959 – 1966
Erling Larsen	1966 – 1973
Vagn Buch Pedersen	1973 – 1998
Jørgen Jepsen	1996 -

Afløserne

Søren Jensen	
Kristian Vognsen	19?? – 1981
Peter Søgård	1981 -
Peter Kristensen	1998 - 2007
Flemming D. Kristensen	2007

Nedlægning af fjernvarmeledninger

Ole – og Johannes Nielsen	1959 – 1971
Theodor Hansen	1971 - ?
Rudolf Sørensen	?
Tjæreborg	
Østergård Entreprise	